

Damjan Jensterle
PORCELANASTI ČLOVEK

Ljubljana, Ekslibris,, 2016

Knjiga »Porcelanasti človek« je bila leta 2016 izbrana za najboljšo samozaložniško knjigo. Gre za pripoved o življenju z avtistično osebo. Damjan Jensterle sicer zamenja vsa imena in zakrije kraje, kjer se zgodba dogaja, kar pa bi utegnil bralec uganiti, je izpuščeno. Obravnava namreč občutljivo temo nasilja nad avtisti, nekakšnimi porcelanastimi ljudmi, ki niso opremljeni oz. sploh nimajo mehanizmov, da bi se branili sami, družba pa jih trpa v zavode, psihiatrične bolnice, oddelke z osebami s posebnimi potrebami kar povprek. Tudi starši zaupajo v družbene rešitve, a spoznajo, da so v takih oddelkih lahko »pospravljene« tudi agresivne in druge, drugačne osebe s posebnimi potrebami, tako da so avtisti lahke žrtve - kot se zareče celo strokovnjakinji v zgodbi. Strokovnjakov, ki bi pomagali ali opremili starše za življenje z osebami z avtizmom v resnici skorajda ni, kot družba problema ne poznamo dovolj. Zato sedaj poslušamo očetov glas otroka z avtizmom, izvemo, kako je živeti na ta način, kako otroci postanejo zgolj odrasli z avtizmom in so problemi le še večji in težji. Občasno mu očitajo jezo in zagrenjenost, s katero se oglašča, piše. A kje v resnici je sploh še kaj tistega energetskega naboja, ki bi utegnil kaj spremeniti? Sprijaznjenost in molk ne prinašata spremembe, kot ugotavljajo vpleteni preko svoje zgodbe. Vljudne prošnje nimajo učinka. Ko oče vse postavi na rob, se mu zazdi avtistična vsa družba, kjer smo vsi mi do drugih v odnosu pravzaprav tako, kot da z njimi ne živimo. Nas ne zanima. Skrbimo le zase. Peka piškotov predsednika države z osebami s posebnimi potrebami enkrat na leto nam zadošča. Ne pomiri nas, da je vse v redu. Na Svetovni dan avtizma se jih spomnimo, a tudi to je odločno premalo, daleč od resnice. Problemi so bolj kompleksni in v tej knjigi jih nek oče, ki je že zelo utrujen od vsega, a mu je še vedno mar, pogumno odstira.

PRIDOBLENO NA <https://www.dobreknjige.si/>